

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 4. september 2014
Kontor: Forvaltningsretskontoret
Sagsbeh: Katrin Thorsvig Hansen
Sagsnr.: 2014-0030-2302
Dok.: 1243842

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 1056 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 22. juni 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Karen Hækkerup

/

Carsten Madsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1056 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes redegøre for, hvad EU-domstolens dom i sagen mellem Google og en spansk borger, som omtales i artiklen Google tvinges til at give dig lov til at blive glemt” bragt på www.politiken.dk den 13. maj 2014, vil betyde for dansk lovgivning, og er ministeren enig med SF i, at der bør indføres regulering, som sikrer danskerne ret til at blive glemt på nettet. <http://politiken.dk/forbrugogliv/digitalt/ECE2288478/google-tvinges-til-at-givedig-lov-til-at-blive-glemt/>”

Svar:

1. EU-Domstolen afsagde den 13. maj 2014 dom i den såkaldte Google-sag (sag C-131/12). Baggrunden for sagen var en anmodning fra en spansk domstol om præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (persondata-direktivet).

Om fortolkningen af persondatadirektivet anføres følgende i domskonklusionen:

”Artikel 2, litra b) og d), i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger skal fortolkes således, at en søgemaskines aktivitet, der består i at finde oplysninger, der er offentliggjort eller lagt på internettet af tredjemand, indekse disse automatisk, lagre dem midlertidigt og sluttelig gøre dem tilgængelige for internetbrugerne i en vis prioriteret orden, for det første skal kvalificeres som »behandling af personoplysninger« som omhandlet i artikel 2, litra b), når oplysningerne indeholder personoplysninger, og for det andet skal udbyderen af denne søgemaskine anses for at være »registeransvarlig« som omhandlet i artikel 2, litra d).

Artikel 4, stk. 1, litra a), i direktiv 95/46 skal fortolkes således, at en behandling af personoplysninger foretages som led i aktiviteter, der inden for en medlemsstats område udføres af en registeransvarligs virksomhed eller organ som omhandlet i bestemmelsen, når en søgemaskineudbyder etablerer en filial eller et datterselskab i en medlemsstat, der skal sørge for reklame og salg af reklameplads i søgemaskinen, og hvis aktivitet er rettet mod indbyggerne i denne medlemsstat.

Artikel 12, litra b), og artikel 14, stk. 1, litra a), i direktiv 95/46 skal fortolkes således, at en søgemaskineudbyder med henblik på at overholde de rettigheder, der er fastsat i bestemmelserne, og for så vidt som de betingelser, der er fastsat i direktivet, faktisk er opfyldt, er for-

pligtet til fra den resultatliste, der vises efter en søgning på en persons navn, at fjerne link til websider, som er offentliggjort af tredjemand og indeholder oplysninger vedrørende denne person, også i det tilfælde, hvor dette navn eller disse oplysninger ikke forudgående eller samtidig slettes fra disse websider, og i givet fald selv når offentliggørelsen på disse sider i sig selv er lovlig.

Artikel 12, litra b), og artikel 14, stk. 1, litra a), i direktiv 95/46 skal fortolkes således, at det inden for rammerne af bedømmelsen af betingelserne for disse bestemmelsers anvendelse bl.a. skal undersøges, om den berørte person har ret til, at den pågældende oplysning vedrørende personen på nuværende tidspunkt ikke længere knyttes til personens navn på en resultatliste, der vises efter en søgning på dette navn, uden at det med henblik på konstateringen af, at en sådan ret findes, dog herved er et krav, at inklusionen af den pågældende oplysning på resultatlisten skader den berørte person. Da den berørte person, henset til den pågældendes grundlæggende rettigheder i medfør af artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, kan anmode om, at den pågældende oplysning ikke længere stilles til rådighed for den brede offentlighed ved sin inklusion på en sådan resultatliste, går disse rettigheder i princippet forud for ikke blot søgemaskineudbyderens økonomiske interesse, men også for offentlighedens interesse i at få adgang til nævnte oplysning ved en søgning på denne persons navn. Dette er imidlertid ikke tilfældet, såfremt det af særlige grunde, såsom den rolle, som nævnte person har i det offentlige liv, fremgår, at indgrebet i personens grundlæggende rettigheder er begrundet i offentlighedens vægtige interesse i at have adgang til den pågældende oplysning via inklusionen på resultatlisten.”

Persondatadirektivet er implementeret i dansk ret ved lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer (persondataloven).

Persondatadirektivets artikel 4, stk. 1, litra a, om direktivets geografiske anvendelsesområde, artikel 12, litra b, om retten til at få personoplysninger berigtiget, slettet eller blokeret, og artikel 14, stk. 1, litra a, om retten til at gøre indsigelse mod behandling af personoplysninger om en selv, er implementeret med persondatalovens § 4, § 35 og § 37.

2. Det følger af fast praksis fra EU-Domstolen, at de nationale myndigheder ved anvendelsen af nationale retsfor skrifter, der gennemfører et EU-direktiv, i videst muligt omfang skal fortolke dem i lyset af det pågældende direktivs ordlyd og formål, for at det med direktivet tilsigtede resultat fremkaldes, og for dermed at handle i overensstemmelse med artikel 288, stk. 3, i Traktat om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, hvorefter et direktiv med hensyn til det tilsigtede mål er bindende for enhver medlemsstat, som det rettes til, jf. eksempelvis sag C-282/10, Dominguez, præmis 24.

Dette betyder, at danske myndigheder, herunder Datatilsynet, skal fortolke og anvende persondataloven i overensstemmelse med persondatadirektivet således som fortolket af EU-Domstolen, herunder i Google-sagen af 13. maj 2014.

På baggrund heraf er det Justitsministeriets opfattelse, at der ikke er behov for at ændre persondataloven med henblik på at sikre, at dansk ret er i overensstemmelse med persondatadirektivet.

Det bemærkes i den anledning, at det følger af persondatalovens § 58, at Datatilsynet af egen drift eller efter klage fra en registreret påser, at behandlingen finder sted i overensstemmelse med loven og regler udstedt i medfør af loven. Det fremgår endvidere af § 59, at Datatilsynet bl.a. kan påbyde en privat dataansvarlig at ophøre med en behandling, der ikke må finde sted efter loven, og at berigtige, slette eller blokere bestemte oplysninger, som er omfattet af en sådan behandling.

3. Justitsministeriet kan til udvalgets orientering i øvrigt oplyse, at der i forslaget til en generel forordning om persondatabeskyttelse, som i øjeblikket forhandles i EU-regi, udtrykkeligt indgår en bestemmelse om den registreredes ret til at blive glemt. Det bemærkes i den forbindelse, at EU-Domstolens dom i Google-sagen inddrages i arbejdet med forordningsforslaget.